

“मीठे बच्चे- तिमीले आफ्नो दीपकको सम्हाल स्वयम् नै गर्नुपर्छ, तुफानबाट बच्नको लागि ज्ञान-योगको घृत अवश्य चाहिन्छ ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ पुरुषार्थले गुप्त बाबाबाट गुप्त वर्सा दिलाउँछ ?

उत्तर:- अन्तर्मुखी अर्थात् चुप रहेर बाबालाई याद गर्नु भन्ने गुप्त वर्सा मिल्नेछ । यादमा शरीर छुट्यो भन्ने धेरै राम्रो, यसमा कुनै मेहनत छैन । यादको साथ-साथै ज्ञान-योगको सेवा पनि गर्नुपर्छ, यदि गर्न सक्दैनौ भन्ने कर्मणा सेवा गर । धेरैलाई सुख दियो भन्ने आशीर्वाद मिल्नेछ । चालचलन र बोलीचाली पनि धेरै सात्विक चाहिन्छ ।

गीत:- निर्बल से लडाई बलवान की... ।

ओम् शान्ति । बाबाले सम्भाउनुभएको छ जब यस्तो गीत सुन्छौ भन्ने हरेकले आफैँमा विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्- मनुष्य मरे भन्ने १२ दिनसम्म दीपक जगाउँछन् । तिमीले त मर्नको लागि तयारी गरिरहेका छौ र आफ्नो ज्योति पुरुषार्थ गरेर आफैँ बालिरहेका छौ । पुरुषार्थ पनि मालामा आउनेले नै गर्छन् । प्रजा यस मालामा आउँदैनन् । विजय मालामा पहिला आउने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । कतै माया बिरालोले तुफान ल्याएर विकर्म नगराओस् जसकारण दीपक निभोस् । अब यसमा ज्ञान र योग दुवै बल चाहिन्छ । योगको साथै ज्ञान पनि आवश्यक छ । हरेकले आफ्नो दीपकको सम्हाल गर्नु छ । अन्त्यसम्म पुरुषार्थ चल्नु नै छ । दौड (रेस) चलिरहन्छ, त्यसैले धेरै सम्हाल गर्नु छ- कहीं ज्योति कम नहोस्, निभोस् । त्यसैले योग र ज्ञानको घिऊ सधैं राख्नुपर्छ । योगबलको तागत छैन भन्ने दौडन सक्दैनन् । पछि पर्छन् । स्कूलमा पढाइका विषय हुन्छन्, देख्दछन्- हामी यस विषयमा जान्ने छैनौ त्यसैले हिसाबमा जोड लगाउँछन् । यहाँ पनि यस्तै हो । स्थूल सेवाको विषय पनि धेरै राम्रो छ । धेरै जनाको आशीर्वाद मिल्छ । कोही बच्चाहरूले ज्ञानको सेवा गर्छन् । दिन-प्रतिदिन सेवाको वृद्धि हुँदै जानेछ । एक धनवान्का ६-८ दोकान पनि हुन्छन् । सबै एक समान चल्दैनन् । कुनैमा कम ग्राहक, कुनैमा धेरै हुन्छन् । तिम्रो पनि एक दिन त्यो समय आउनेछ जुन बेला रातमा पनि फुर्सद मिल्नेछैन । सबैलाई थाहा हुनेछ- ज्ञानसागर बाबा आउनुभएको छ, अविनाशी ज्ञान रत्नबाट भोली भर्नुहुन्छ । त्यसपछि धेरै बच्चाहरू आउनेछन् । कुरै नसोध । एक-अर्कालाई सुनाउँछन् नि । यहाँ यो वस्तु धेरै राम्रो र सस्तो पाइन्छ । तिमी बच्चाहरूले पनि जान्दछौ- यो राजयोगको शिक्षा धेरै सहज छ । सबैलाई यस ज्ञान रत्नको बारेमा थाहा भयो भन्ने आउँदै जानेछन् । तिमीले यो ज्ञान र योगको सेवा गर्दछौ । जसले यो ज्ञान-योगको सेवा गर्न सक्दैनन् उनीहरूको लागि कर्मणा सेवाको अङ्ग (माक्स) पनि हुन्छ । सबैको आशीर्वाद मिल्छ । एक-अर्कालाई सुख दिनुपर्छ । यो त धेरै सस्तो खानी हो । यो अविनाशी हीरा-जुहारतको खानी हो । ८ रत्नको माला बनाउँछन् नि । पूज्दछन् पनि, तर कसैलाई थाहा छैन- यो माला के को बनेको हो ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- कसरी हामी नै पूज्यबाट पुजारी बन्दछौ । यो बडो आश्चर्यजनक ज्ञान हो जुन दुनियाँमा कसैले जान्दैनन् । अहिले तिमी भाग्यशाली (लक्की) स्टार्स बच्चाहरूलाई नै निश्चय छ- हामी स्वर्गका मालिक थियौ, अहिले नर्कका मालिक बनेका छौ । स्वर्गका मालिक भएपछि पुनर्जन्म पनि त्यहीँ लिनेछौ । अहिले फेरि हामी स्वर्गका मालिक बनिरहेका छौ । तिमी ब्राह्मणहरूलाई नै यस संगमयुगको बारेमा थाहा छ । अर्को तर्फ सारा दुनियाँ छ कलियुगमा । युग त बेग्ला-बेग्लै छन् नि । सत्ययुगमा भएपछि पुनर्जन्म पनि सत्ययुगमा लिन्छन् । अहिले तिमी संगमयुगमा छौ । तिमीहरू मध्ये कसैले शरीर छोड्यो भन्ने संस्कार अनुसार फेरि यहाँ नै आएर जन्म लिनेछन् । तिमी ब्राह्मण हो, संगमयुगका । ती शूद्र हुन् कलियुगका । यो ज्ञान पनि तिमीलाई यस संगमयुगमा नै मिल्दछ । तिमी बी.के ज्ञान गंगाहरू प्राक्टिकलमा अहिले संगमयुगमा छौ । अब तिमीहरूले दौड (रेस) गर्नु छ । दोकान सम्हाल्नु पनि छ । ज्ञान-योगको धारणा भएन भन्ने दोकान सम्हाल्न सक्दैनौ । सेवाको फल त बाबाले दिनुहुन्छ । यज्ञ रचेपछि भिन्न-भिन्न किसिमका ब्राह्मणहरू त आउँछन् नै । फेरि दक्षिणा कसैलाई धेरै कसैलाई कम मिल्छ । अहिले उहाँ परमपिताले रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनुभएको छ । हामी हौ ब्राह्मण । हाम्रो धन्दा नै हो मनुष्यलाई देवता बनाउनु । यस्तो यज्ञ अरु कुनै हुँदैन, जो कसैले भनून् हामीले यस यज्ञद्वारा मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ । अब यसलाई रुद्र ज्ञान-यज्ञ अथवा पाठशाला पनि भनिन्छ । ज्ञान र योगबाट हरेक बच्चाले देवी-देवता पद पाउन सक्छन् । बाबाले राय पनि दिनुहुन्छ- तिमी परमधामबाट बाबाको पासबाट आएका हो । तिमीहरू भन्दछौ- हामी परमधाम निवासी हौ । यस समय बाबाको मतबाट हामीले स्वर्गको स्थापना गरिरहेका छौ । जसले स्थापना गर्छन् तिनै अवश्य मालिक बन्छन् । तिमी जान्दछौ- यस

दुनियाँमा हामी अति भाग्यशाली, ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा र ज्ञान सितारा हौं । बनाउनेवाला हुनुहुन्छ ज्ञानसागर । ती सूर्य, चन्द्रमा, ताराहरू त स्थूलमा छन् नि । तिनीहरूसँग हाम्रो तुलना गरिएको हो । त्यसैले हामी पनि ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा, ज्ञान सितारा जस्तै हुनेछौं । हामीलाई यस्ता बनाउनेवाला हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर । नाम त हुन्छ नि । ज्ञान सूर्य अथवा ज्ञान सागरका हामी बच्चाहरू हौं । उहाँ त यहाँका निवासी हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु अनि तिमीलाई आफू समान बनाउँछु । ज्ञान सूर्य, ज्ञान सितारा तिमीले यहाँ बन्नु छ । तिमीले जान्दछौ— अवश्य हामी भविष्यमा यहाँ नै स्वर्गका मालिक बन्नेछौं । सबैको आधार पुरुषार्थमा छ । हामी मायामाथि विजय प्राप्त गर्ने योद्धा हौं । तिनीहरूले आफ्नो मनलाई वश गर्नको लागि कति हठ आदि गर्छन् । तिमी त हठयोग आदि गर्न सक्दैनौ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले कुनै मेहनत आदि गर्नु पर्दैन, केवल भन्दछु— तिमी मेरो पासमा आउनु छ भने मलाई याद गर । म तिमी बच्चाहरूलाई लिन आएको छु । यस्तो अरू कुनै मनुष्यले भन्न सक्दैनन् । भन्न त आफूलाई ईश्वर भन्छन् तर आफूलाई गाइड भन्न सक्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म मुख्य पण्डा कालहरूको काल हुँ । एक सत्यवान् सावित्रीको कहानी छ नि ! उनी दैहिक प्रेम हुनाले दुःखी हुन्थिन् । तिमी त खुशीमा हुन्छौ । मैले तिम्रो आत्मालाई लिएर जानेछु, तिमी कहिल्यै दुःखी हुँदैनौ । जान्दछौ— हाम्रा बाबा आउनुभएको छ स्वीट होममा लिएर जानको लागि । जसलाई मुक्तिधाम, निर्वाणधाम भनिन्छ । भन्नुहुन्छ— म सबै कालहरूको काल हुँ । उसले त एउटा आत्मालाई लिएर जान्छ, म त कति ठूलो काल हुँ । ५ हजार वर्ष पहिले पनि मैले पण्डा (गाइड) बनेर सबैलाई लिएर गएको थिएँ । साजनले सजनीहरूलाई फर्काएर लैजानुहुन्छ, त्यसैले उहाँलाई याद गर्नुपर्छ ।

तिमी जान्दछौ— अहिले हामी पढिरहेका छौं फेरि यहाँ आउनेछौं । पहिला स्वीट होममा जान्छौं फेरि तल आउनेछौं । तिमी बच्चाहरू स्वर्गका सितारा हौ । पहिला नर्कका थियौ । सितारा बच्चाहरूलाई भनिन्छ । लक्की सितारा नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार छन् । तिमीलाई हजुरबुवाको सम्पत्ति मिल्छ । खानी बडो बेजोडका हुन्छ । यो खानी एक पटक मात्र निस्कन्छ । ती अन्य खानी त धेरै छन् नि । निस्किरहन्छन् । कसैले बसेर खोजे भने धेरै मिल्छ । यो त एकै पटक एउटै खानी मिल्छ— अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको । ती किताव त धेरै छन् । तर तिनलाई रत्न भनिदैन । बाबालाई ज्ञानसागर भनिन्छ । अविनाशी ज्ञान रत्नहरूका निराकारी खानी हुनुहुन्छ । यी रत्नहरूबाट हामीले भोली भरिरहन्छौं । तिमी बच्चाहरूलाई खुशी हुनुपर्छ । हरेकलाई नशा पनि हुनुपर्छ । दोकानमा धन्दा धेरै भयो भने प्रसिद्धि (नामाचार) पनि हुन्छ । यहाँ प्रजा पनि बनाइरहनुभएको छ भने अधिकारी (वारिस) पनि बनाइरहनुभएको छ । यहाँबाट रत्नहरूको भोली भरेर फेरि गएर दान दिनुपर्छ । परमपिता परमात्मा नै ज्ञानसागर हुनुहुन्छ जसले ज्ञान रत्नहरूबाट भोली भर्नु हुन्छ । बाँकी त्यो समुद्र होइन जसलाई देखाइन्छ— रत्नहरूको थाली भरेर देवताहरूलाई दिइन्छ । त्यस सागरबाट रत्न मिल्दैन । यो ज्ञान रत्नको कुरा हो । ड्रामा अनुसार फेरि तिमीहरूलाई रत्नहरूको खानी पनि मिल्छ । त्यहाँ धेरै हीरा-जुहारत हुन्छन् । जसबाट फेरि भक्तिमार्गमा मन्दिर आदि बनाउँछन् । भूकम्प आदि आउनाले सबै भित्रतिर जान्छ, त्यहाँ महल आदि त धेरै बन्छन्, एउटा मात्र होइन । यहाँ पनि राजाहरूको प्रतिस्पर्धा (कम्पिटेशन) धेरै हुन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हुबहु कल्प पहिला जसरी भवन बनाइएको थियो त्यस्तै फेरि बनाउँछन् । त्यहाँ त धेरै सजिलै घर आदि बन्छन् । विज्ञानले धेरै काम दिन्छ । तर त्यहाँ विज्ञान अक्षर हुँदैन । साइन्सलाई नेपालीमा (हिन्दीमा) विज्ञान भनिन्छ । आजकाल त विज्ञान भवन पनि नाम राखिदिएका छन् । विज्ञान शब्द ज्ञानको साथमा पनि आउँछ । ज्ञान र योगलाई विज्ञान भनिन्छ । ज्ञानबाट रत्न मिल्छ, योगबाट हामी सदा स्वस्थ बन्छौं । यो ज्ञान र योगको ज्ञान (नलेज) हो जसबाट फेरि वैकुण्ठका ठूला-ठूला भवन बन्छन् । हामी अहिले यस सारा ज्ञानलाई जान्दछौं । तिमीले जान्दछौ— हामीले विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौं । तिम्रो यस देहमा कुनै ममत्व छैन । हामी आत्मा यस शरीरलाई छोडेर स्वर्गमा गएर नयाँ शरीर लिने छौं । त्यहाँ पनि सम्भन्धन्— एक पुरानो शरीर छोडेर नयाँ शरीर लिनेछु । त्यहाँ कुनै दुःख वा शोक हुँदैन । नयाँ शरीर लियो भने त राम्रै हो । हामीलाई बाबाले यस्तो बनाइरहनुभएको छ । जस्तो कल्प पहिला बनेका थियौ । हामी मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौं । अवश्य कल्प पहिले पनि अनेक धर्म थिए । गीतामा कुनै यो कुरा छैन । गायन पनि छ— आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना ब्रह्माद्वारा । अनेक धर्मको विनाश कसरी हुन्छ, त्यो तिमीले सम्झाउन सक्छौ । अब स्थापना भइरहेको छ । बाबा आउनुभएको नै तब थियो जब देवी-देवता धर्म लोप भएको थियो । फेरि परम्परा कसरी चल्थो होला ! यो धेरै सहज कुरा हो । विनाश के को भयो ? अनेक अधर्महरूको । त्यसैले अहिले अनेकौं धर्म छन् नि । यो अन्त समय हो, सारा ज्ञान बुद्धिमा रहनुपर्छ । यस्तो त होइन, शिवबाबा नै सम्झाउनुहुन्छ । के

यी बाबाले केही पनि बताउँदैनन् र ? यिनको पनि खेल छ, ब्रह्माको श्रीमतको पनि गायन छ । कृष्णको लागि त श्रीमत भनिदैन । त्यहाँ त सबै श्री छन्, उनीहरूलाई मतको आवश्यकता छैन । यहाँ ब्रह्माको पनि मत मिल्छ । त्यहाँ त यथा राजा-रानी तथा प्रजा सबैको श्रेष्ठ मत हुन्छ । अवश्य कसैले दिएको हुनुपर्छ । देवताहरू हुन् श्रीमतवाला । श्रीमतबाट नै स्वर्ग बन्छ, आसुरी मतबाट नर्क बनेको हो । श्रीमत हो शिवबाबाको । यी सबै कुरा सहजै बुझ्नुपर्ने हो । शिवबाबाका यी सबै दोकान हुन् । हामी बच्चाहरू चलाउनेवाला हौं । जसले राम्रोसँग दोकान चलाउँछन् उनको नाम हुन्छ । हुबहु जसरी दोकानदारीमा हुन्छ । तर यो व्यापार कोही-कोहीले मात्र गर्छन् । व्यापार त सबैले गर्नुपर्छ । साना बच्चाहरू पनि ज्ञान र योगको व्यापार गर्न सक्छन् । शान्तिधाम अनि सुखधाम । बुद्धिद्वारा उनलाई याद गर्नु छ । उनीहरूले त राम-राम भन्छन् । यहाँ त चुप भएर याद गर्नु छ । केही पनि बोल्नु छैन । शिवपुरी, विष्णुपुरी धेरै सहज कुरा छ । स्वीट होम, स्वीट राजधानी याद छ । उनीहरूले दिन्छन् स्थूल मन्त्र, यो हो सूक्ष्म मन्त्र । अति सूक्ष्म याद छ । केवल यो याद गर्नाले हामी स्वर्गका मालिक बन्छौं । केही पनि जप गर्नु पर्दैन, केवल याद गर्नु छ । केही पनि आवाज गर्नु पर्दैन । हामीले गुप्त बाबाबाट गुप्त वर्सा चुप रहनाले, अन्तर्मुखी बन्नाले पाउँछौं । यसै यादमा रहेर शरीर छुट्यो भने धेरै उत्तम हुन्छ । कुनै मेहनत छैन, जसलाई याद रहँदैन उनीहरूले आफ्नो अभ्यास गरून् । सबैलाई बाबाले भन्नुभएको छ— मलाई याद गर्नु भन्ने अन्त मती सो गति । यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ र मैले स्वर्गमा पठाउनेछु । बुद्धियोग शिवबाबासँग लगाउनु धेरै सहज छ । सारा परहेज पनि यही गर्नु छ । सतोप्रधान बन्नु छ भने सबै सात्त्विक हुनुपर्छ । चालचलन सात्त्विक, बोली सात्त्विक । यो हो आफैसँग कुरा गर्नु । साथीसँग प्यारले बोल्नु । गीतमा पनि छ नि—
पियु-पियु बोल सदा अनमोल...

तिमी हौ रूप-बसन्त । आत्मा रूप बन्छ । ज्ञानका सागर बाबा हुनुहुन्छ भने अवश्य आएर ज्ञान नै सुनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— म एकै पटक आएर शरीर धारण गर्छु । यो कम जादुगरी होइन । बाबा पनि रूप-बसन्त हुनुहुन्छ । तर निराकार त बोल्न सक्नु हुन्न त्यसैले शरीर लिनुभएको छ । तर उहाँ पुनर्जन्ममा आउनु हुन्न । आत्माहरू त पुनर्जन्ममा आउँछन् ।

तिमी बच्चाहरू बाबामाथि बली चढ्छौ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— ममत्व नराख । आफ्नो केही पनि सम्झिनु हुँदैन । ममत्व मेटाउनको लागि नै बाबा युक्ति रचनुहुन्छ । कदम-कदममा बाबासँग सोध्नुपर्छ । माया यस्तो छ जसले थप्पड लगाउँछ । पूरा बक्सिङ्ग छ, धेरै त चोट खाएर पनि खडा हुन्छन् । लेख्दछन् पनि— बाबा, मायाले थप्पड लगाइदियो, कालो मुख गरिदियो । ४ तलाबाट खसे जस्तै हो, क्रोध गर्नु भन्ने तैस्रो तलाबाट खस्यो । यो धेरै सम्झनुपर्ने कुरा हो । अब हेर, बच्चाहरूले टेपको लागि पनि माग गरिरहन्छन् । बाबा टेप पठाइ दिनुहोस् । हामीले एक्कुरेट मुरली सुनौं । यो पनि प्रबन्ध भइरहेको छ । सुने भने धेरैको कपाट खुल्नेछ । धेरैको कल्याण हुनेछ । मनुष्यले कलेज खोले भने उनलाई अर्को जन्ममा धेरै विद्या मिल्छ । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— टेप मेसिन खरिद गर्नु भन्ने धेरैको कल्याण हुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सतोप्रधान बन्नको लागि धेरै परहेजसँग चल्नु छ । आफ्नो खानपिन, बोलीचाली सबै सात्त्विक बनाउनु छ । बाबा समान रूप-बसन्त बन्नु छ ।
- २) अविनाशी ज्ञान रत्नको निराकारी खानीबाट आफ्नो भोली भरेर अपार खुशीमा रहनु छ र अरूलाई पनि यी रत्नहरूको दान दिनु छ ।

वरदानः— कर्मयोगी बनेर हर संकल्प, बोली र कर्म श्रेष्ठ बनाउने निरन्तर योगी भव

कर्मयोगी आत्माको हर कर्म योगयुक्त, युक्तियुक्त हुन्छ । यदि कुनै पनि कर्म युक्तियुक्त हुँदैन भने सम्भ्र योगयुक्त छैन । यदि साधारण वा व्यर्थ कर्म हुन्छ भने निरन्तर योगी भनिदैन । कर्मयोगी अर्थात् हर सेकेण्ड, हर संकल्प, हर बोली सदा श्रेष्ठ होस् । श्रेष्ठ कर्मको निशानी हो— स्वयं पनि सन्तुष्ट र अरू पनि सन्तुष्ट । यस्ता आत्मा नै निरन्तर योगी बन्छन् ।

स्लोगनः— स्वयं प्रिय, लोक प्रिय र प्रभु प्रिय आत्मा नै वरदानी मूर्त हुन् ।